

LA KINTA FORKA

BREXIT: AVIS A NAVEGANTS!

Segons el filòsof Theodore ZELDIN quan Margaret Thatcher va arribar al poder, va aconseguir donar a la gent la impressió que els alliberava de la pobresa, de la recessió, que la Gran Bretanya es tornava a convertir en un gran país allunyat de la humiliació. I la taxa de persones a favor d'Europa va augmentar fins al 77% perquè els ciutadans esperaven una vida millor en una Europa que oferiria oportunitats als joves.

Amb molts britànics vivint en la pobresa econòmica i cultural, ara l'atmosfera és ben diferent. La votació a favor del Brexit del 2016 és: "Ningú ens escolta, ara anem a decidir per nosaltres mateixos. Realment no sabem el que anem a decidir, però anem a decidir...". Europa ja no era un continent amb oportunitats pels britànics.

El 31 de gener del 2020 marca el final d'aquesta relació de 47 anys de la mà de Boris Johnson, l'arquitecte del divorci, però també comença "la fase més difícil". Aquest dia històric és la fi d'una relació, tumultuosa, però 47 anys és molt de temps, no?

Una moneda de 50 penics, gravada amb un prometedor "Pau, prosperitat i amistat entre totes les Nacions" ha estat emesa la vigília del "D-Day". Ara el líder del Brexit està ansiós per calmar les llàgrimes i demostrar que aborda els problemes reals per satisfer les expectatives de la Gran Bretanya: "és el moment de mirar amb confiança en el país pioner que ens convertirem en la pròxima dècada i curar les divisions del Brexit."

Però el dia després d'aquest 31 de gener, tot canviarà... i res canviarà. La data romandrà en els llibres de text de la història, però és simbòlica i només marca l'inici del període de transició cap a la separació. Sense cap tipus de canvis importants a part del passaport britànic que tornarà al color blau que tenia fa més de trenta anys... Durant 11 mesos. fins al 31 de desembre de 2020, el Regne Unit seguirà utilitzant les regles de la UE. Mentrestant les negociacions sobre la futura relació comercial s'espera que siguin difícils. Cada costat amb els seus plans i línies vermelles.

Els europeus però no haurien d'oblidar les desenes de milers de joves britànics que van morir en les grans guerres del 14/18 i del 39/45... I el divorci els deixa sols davant del gegant alemany sobretot si Londres, completament des-regulada, es converteix en la Singapur del Tàmesi dels ultra-liberals britànics... però tindran un punt polític feble, els Tories (conservadors) ja no tindran la pantalla Europea per ocultar la duresa de la lluita de classes que han dut contra la classe obrera i mitjana del seu país.

LA REALITAT OCULTA

LÓPEZ OBRADOR UN PRESIDENT QUE PROMET

Mai com ara havia estat tan il·lusionat com en aquests dies que sóc a Mèxic i que he aconseguit el "boleto" d'una rifa pel qual hem pot arribar a tocar l'avió presidencial. És a dir, el nou President Andrés Manuel López Obrador ha tingut la lluminosa idea solidària i popular de prescindir en el seu mandat de l'avió que li pertoca com a president i de cedir-lo al poble com una mostra de generositat mai vista, fins molts segles enrere amb el sant Francesc d'Assís. Realment és un acte que l'honora encara que sempre hi ha malpensats, gent envejosa, que malparlen que tot ha estat perquè l'avió era massa vell i ara que s'ha fet tan bon amic dels militars aquests li cediran un avió de nova trinka. O, pot ser, un helicòpter intergalàctic. A mi, però, aquest gest inaudit del nou president, m'ha corprès i m'ha semblat un gest que el portarà lluny i a fer grans coses pel país. Jo mateix l'he volgut felicitar personalment i per això m'he llevat molts dies en plena nit per a assistir al míting que fa cada matí a les 6, quina bona intenció. Voldrà amb aquestes xerrades desvetllar i despertar a tot el poble mexicà, tot encaminant-lo a sortir de la pobresa i de l'opressió que pateix?

No hi ha dret i no s'entén que hi hagi gent malpensada i malparlada que el critiqui durament per alguns decrets i polítiques que de segur ell ha fet amb la millor intenció per la felicitat del poble. Com per exemple que la Guàrdia nacional, recentment creada per a servir i protegir al poble, ha esdevingut una militarització de la vida quotidiana i un braç armat de la política migratòria de Donald Trump a la frontera sud amb Guatemala, recloent als emigrants en una mena de camps de concentració i privant-los dels mínims drets humans. D'altra gent l'acusa de fer consultes fraudulentess per aprovar magnes projectes que afavoreixen les grans multinacionals i malmeten el territori destruint comunitats, com el Tren Maya. Aquestes consultes, diuen, son fruit del xantatge i del frau, doncs es canvien nous equipaments necessaris, a canvi del vot a favor. També d'altres malpensats afirmen que en aquest primer any del seu mandat han estat assassinades dirigents i població indígena per part de paramilitars organitzats des del govern i que ja hi ha hagut més mort que amb els dotze anys dels presidents anteriors. D'altres també diuen que han quedat sense recursos escoles, hospitals i espais culturals i que els han tret diners dels que abans disposaven, deixant-los ara en situació precària. Uns altres més es malfien del gran projecte "Sembrando Vida" dient que l'objectiu final és acabar amb la propietat comunal de la terra fragmentant les comunitats camperoles i indígenes, a través d'una paga de misèria i de l'entrada de les llavors de les grans multinacionals. D'altres l'acusen de blanquejar governadors corruptes i ficar-los a llocs de govern.

Quanta incomprensió! Quanta intolerància amb el nou president! Quan de ben segur ho fa tot amb la més bona intenció i si hi ha algun càrrec important de govern que abans va ser corrupte, segur que l'ha col·locat perquè tingui l'oportunitat de redimir les seues terribles malifetes. I com pot ser que encara hi hagi gent que digui que hi ha més assassinats (29.000!) ara que amb "l'antic govern!", quan és un home que es desfà contra la corrupció dels càrtels i contra l'explotació salvatge dels capitals estrangers. És un gran amic i servidor dels pobles humils, protector dels pobles indígenes i del poble mexicà, als quals no ha augmentant - com altres presidents- el preu de la benzina! I ha augmentat el sou base, a partir de l'1 de gener d'enguany, a l'extraordinària xifra de 4,6 euros diaris.

Quin gran President! si em toqués l'avió, de ben segur que li regalaria perquè s'ho mereix!

EL CONVIDAT

LA SANTA DE CALLOSA

Callosa de Segura, província d'Alacant. Una dona, aprofitant el descuit d'uns transportistes que descarregaven material per una botiga Sex Shop, s'endú una caixa plena de Satisfeyer (un dels invents més importants de la humanitat després de la roda i la guillotina, destinat ha donar plaer sexual a la dona, especialment la casada).

En la sostracció no hi cap interès de lucre. No especula amb la venda dels estris, no pensa en llogar-los. Pensa en les seves amigues, en les veïnes. Dones que abans de ser joves eren ja mares i que ara arrosseguen muntanyes de fills engendrats per un bacó que està a casa, de baixa per culpa de les lumbar, supurant cervesa i esperant el retorn de la dona per fotre un clau que justifiqui la seva existència.

La dona, mare també i insatisfeta igual que les seves amigues, pensa en la carnissera de tota la vida que després de passar-se deu hores a la parada amb unes cames més inflades que els globus de fira, sap que cada nit, al tornar a casa, haurà de passar per la masculinitat matussera i egoista del seu home.

Per això, la nostra dona de Callosa de Segura, agafa els Satisfeyer i els reparteix entre elles. Per un sentiment de justícia, perquè encara que no ho sembli, la dona també te capacitat i dret de plaer. Al poble ha sorgit la iniciativa per substituir el seu Patró, Sant Roc, per la senyora dels Satisfeyer.